

Kampkrant 6 - 2018

Almere - Donderdag 9 augustus 2018

De kampkrant is een unieke uitgave van de Stichting Nationaal Modelvlieggkamp

Dreigende luchten, lange vluchten

Het duurvliegen vandaag was een beetje met pech omgeven. Enerzijds vanwege het weer, het regende namelijk en anderzijds door materiaalpech van een potentiële "kanshebber". Theo die zich de afgelopen dagen de naad uit de broek gewerkt heeft om zijn recordmodel gereed te krijgen voor de grote dag is dat niet gelukt en dus werd het model zonder nodige afwerking in gereedheid gebracht voor zijn maiden. Dat ging allemaal niet zo best met gevolg dat de staartboom los raakte van de romp en er een noodreparatie moest volgen. Na het uitharden van de epoxie een nieuwe poging maar het noodlot sloeg opnieuw toe en door een combinatie van factoren op zowel

technisch als menselijk vlak crashte de kist. Einde poging.

In het Record Reglement werd een nieuwe regel ingepast die het zogenaamde autonoom vliegen zou moeten minimaliseren en reduceren tot 10 min. per uur.

Hoe dit heeft uitgepakt zal op een later tijdstip nog worden geanalyseerd.

Mirko, de recordhouder, is om 09,05 uur gestart en na een vlucht van 5 uur, 4 min en 46 sec. werd besloten tot landen ivm onweer.

Het verleden jaar gevestigde duurrecord is dus niet verbeterd..... een uitdaging voor een volgend jaar misschien ???

Uitslag Recreatief Duurrecord

1.	Mirko Bosch	5 uur, 4 min, 46 sec.
2.	Ron Smetsers	3 uur, 58 min, 45 sec.
3.	Otto Post	1 uur, 48 min, 40 sec.
4.	Koos van der Laan	48 min, 29 sec.

Serie: Zo vader zo zoon

De Boschjesmannen

Meer dan eens per jaar trekken Ernani en Mirko er samen op uit om hun grote gezamenlijke hobby uit te voeren en laten Gerda dan letterlijk moederziel alleen thuis. Maar Gerda zou Gerda niet zijn als zijn dan op haar beurt weer iets leuks gaat doen met haar moeder. Zoals het bezoeken van het Modelvliegkamp. Ernani en Mirko vormen zo'n

beetje het schaduwbestuur van de kampstichting en geven gevraagd en ongevraagd advies aan Paul, John en Luc. Samen zijn ze nu houder van het recreatief duurrecord modelvliegen. Hun methode was daarbij uitermate inventief, maar niet onomstreden. Ook dit jaar werd er weer een nieuwe poging gedaan, maar vanwege de weersomstandig-

heden bleef het bij een poging en met een dikke vijf uur, bleef hij drie uur onder het oude record vandaan. Nu de regels voor wat betreft het autonoom vliegen worden aangescherpt zullen de heren ongetwijfeld nieuwe plannen gaan smeden om op een inventieve manier hun eigen record te breken. We zullen het zien, volgend jaar.

Snel, sneller , storm

Als een van de laatste kamponderdelen stond voor donderdagavond een demo gepland met Pylonrace kistjes. Voormalig wereldkampioen Robbert van de Bosch bezocht samen met de crème de la crème van de Nederlandse pylonracers het kamp. Het leek er qua buien goed uit te zien, maar na de warme maaltijd stak een stevige wind de kop op en daarom moest al na een paar rindjes de demo worden gestaakt. Jammer natuurlijk, maar wanneer de windsnelheid bijna hoger wordt dan de snelheid van Robberts Pylonkistje dan is er niet veel keus.

Luc's kolommen

Toen uw auteur nog heerlijk in bed lag te ronken, was de dag voor sommige kampdeelnemers al lang en breed begonnen. Vandaag stond namelijk in het teken van het recreatief record vliegen. Dit jaar waren er in het specifiek drie toestellen die nek aan nek liepen. Theo, Mirko + Ernani en Ron hebben zich hiervoor gedurende lange en iets minder lange tijd ingezet.

Het team Bosch was om 9:05 airborne met hun mobiele zonnecel en heeft dit jaar 5:04:46 seconden gevlogen, wat hen de eerste plaats verschaft.

Dit toestel was sinds vorig kamp al true en tested, toen het een record van acht uur plus heeft gevestigd. Voor de heren Smetsers en Hoogerbrug was de beproeving anders volledig vers. Het vliegtuig van Ron is op een bijzondere wijze tot stand gekomen. In eerste instantie had hij grote aspiraties voor het bouwen van een uitvergroete Calmatank, maar moest later noodgedwongen inzien dat het beter was om dit project te laten varen (en dus niet vliegen...). Ondanks het feit dat zijn ontwerp stappen maakte in allerlei goede richtingen, was de propellor as niet stevig genoeg. Dit resulteerde in meerdere breuken en gaf dus niet de gewenste sterkte voor een duurrecord poging. Nadat dit plan van tafel was kwam een oude bekende to the rescue: een Calmato. Binnen enkele uren was deze gereed om een 1,5 liter fles te dragen en koos deze de volgende ochtend het luchtruim. Ron is hiermee een openbaring rijker: "hoe meer calmato onderdelen in een duurrecord, hoe beter!" Aldus de gelukkige eigenaar. Zijn poging bracht hem 3:58:45, wat hem op de tweede plaats brengt.

dr.; bc.; ing.; drs.; mr.; ir Hoogerbrug was ook van de partij om zich (nog) een titel te verkrijgen in het Guinness Book of Kamp Records. Met zijn zelfbouw benzineket zou hij meerdere liters Euro 95 mengsmering omhoog kunnen nemen om zo het record te verpletteren. Het toestel zag er veelbelovend uit. Een ingebouwde vleugeltank, strakke bekleding en een tot in de verdoemenis betrouwbare Zenoah motor. Na motorstart was het aan uw auteur de eer om het toestel naar kruishoogte te brengen. Eenmaal daar bleek er enige moeite te ont-

staan in de pitchbewegingen. Onverklaarbaar steeg en dook het toestel, in de bekende dodelijk oscillerende beweging. Na een voorzorgslanding bleek dat de staartboom los bevestigd was. Na een korte (mand!) reparatie op het veld was dit aangepakt. Na een tweede start nam Theo de controls over. Enkele minuten later stortte het toestel in een voorwaartse looping ter aarde. De grond kwam helaas omhoog op het verkeerde moment. Gelukkig bleef de kikker, die verhuisd was na een miniatuurmilieuramp in Eibergen, vrij van een verdere brandstofdoop.

De wind begint aan te trekken en de partytent is inmiddels naar beneden gehaald. Wij maken ons op voor windstoten van 80 km/h en hoger. In barre omstandigheden hebben wij gelukkig altijd onze medemens die ons helpt op beide benen te blijven staan. Zo hielp dhr N. Steigenga mij (dacht ik). Op een bewuste winterse dag, enkele jaren terug, was uw auteur sportief op zijn fiets naar de Goudse Modelvliegclub gereden. Aldaar bood de immer vriendelijke Niels aan om mij, gezien het dikke pak sneeuw dat gevallen was, wel even thuis te brengen. Aangekomen bij zijn wagen bleek dat een zeker vliegtuig, (Beast van Hangar 9 van 2,26 meter) hier nog in stond. Op bijzondere wijze was hem dit gevaarte totaal ontschoten. Lang verhaal kort: ik mocht mijn reis te fiets voortzetten en de Beast stond in de warme en droge auto. Voor dit moment staat hij voor altijd bij mij in het krijt! Hoezee.

